

לולב וערבה פרק רביעי סוכה HebrewBooks.org ©mozalmi Publishers. No commercial use allowed.

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

ט

רביינו חנוך אל
ועיברינו ר' אמרות ברשות
הרבים והיו טמא
רשופר וה היו טמא
אשכנזין יומם
הכי ניגרו, שמיין יום
טוב ואשון, אשון יום
טוב ואשון דאותה מין
התורה בגבולהן, האיננה נודה
דור בדור ביהו, אבל
שאר הימים דליהו מין
התורה בגבולהן, וזה בכן
לטולו בבורתו. ואשכנזין מין
הכי אדריאת נודה
בגבולין, האיננה נודה
טלטנו בבורתו. והוא לא
ידעין בקביעא דירחא
ומפסק אקלת שבת.
ביה הוודע דריש בקביעא
וריחת ליחות.
השנין אין
לדריש דריש בקביעא
וריחת האיננה נודה דוח
מדוגמן בפרק לולב הגול
ויפרץן תן כל העם
מלוקין לולב לולב להר
הבית, שם' ב' בונם
המקש קרי ווילוקין
לולבין להר הבית, אחר
שהרב בית המקדש היה
מלוקין לולבין ליה
וכנסת. וזהות איסר ברורה.
הרא מקשין לפון, ושמיין
לא אידי ואידי בזון
לולבין להר הבית, אחר
הרב מקשין לפון. יומם
שבת היי
אשון ואיזה מין ההר הבית
בגבולין נאנ' לא, והניא
ולקחים כל אחד ואחד.
לכם משלכם, להוציא
השאל והגולן. בזון
ואידי בשבת, לא יותר
מכשרין לולב אקלת דר'
אליעזר. ביום מעוטר
ללהו לאיליכא דרבנן, אבל
לולב לא איצטריך קרא
למשרין לטולט. אשון
אבלו בגבולין, החושן
שנינו רוחה לאו. סוכה
יום החושן בלבד כבאים
שעתה רוחה בלילה כבאים
תא' לא

ויעבירנו ארבע אמות
מלה"י נלה"ל
דיין למות להעכלה מרדען
מוניים בכם ליטם לו במקבץ חיל

ברשות הרבים והינו שעמא דמנגלה אֵי הַכִּי
ז' הא תקינו ליה רבנן קדנה קודם תקנה מאי
שנון דעתיה מן התורה רבנן הנך דליתנהו מן
הו רבנן אֵי הַכִּי האידנא קיבועא דרוחא אינחו
אָל לִירְחוֹ אֵין הַכִּי נִמֵּי
טוֹב הַרְאָסֶן של חג כל העם מוליכין את
(וּתְנִיא) אַיְדָךְ לְבִתְוָן
אוֹן בּוֹמֵן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ
וְיִתְהַקֵּחַ לְקַוְתָּה
וְיִתְהַזֵּעַ לְהַזְׂצִיא אֶת הַשְׁאָול
בְּשַׁבְתָּה (וְרָאשֵׁן אֲפִי)
עד שאינו דוחה אלא לבד אמר מר ביום טלטול בעלמא הויא
די טלטול אמר רבא כבשורי לוב ואליבא
לב וככל מכשורי רוחן לעוזר מ"ט דר' אליעזר
בשבת ורבנן האי ביום לילו יבום ולא בלילה
בלילה מנא ליה נפקא מה מהותם
מחתרם לפני ה' אלהיכם לילות ורבנן אי מהותם
אין מיימים ואפי' לילות אָנָמי ימִים וְאֲפִי' ימִים
ה' ר' בסוכות תשבו פ' לילות אתה אומר כאן ימים ונאמר
אין אלא לילות אָפִי' ימִים ולא כל' לילות אָפִי' ימִים
או כל' לדרכ' זו נאמר לאו ימים מה להלן
כאן ימים ואפי' לילות דבר שמצותו כל
כל היום ואל יוכיה
ה' אחת או כל' שמצוותו לדורות ת'ל
נווגין לדורות ת'ל

ויעזינו הרבה מות נרא"ה. כו' קדין דמי' נמיהר וויל' מלוחה שקייד נצחות לכסה אונן אברוז מקומות ונענישת מהלין יט' חוץ נסעה למושב וחין מוחט לוטהנה כוגן לה קיס מונה ככלהת' נסעה בקסטרם טו' בזיניא לדמי' כלו' מוסך סינדרה זוכריםיהם ויט' כב' נסעה

תורה א/or השלם
... ולחיקותם לכם ביום
קדשון פ' ע' ה'ר' בפ' חנוך עירן
בכלה תמיים עטף נעלם
ובעדי נעלם בבה
שמחוותם לפני יי'!
אללודם שבעת ימי'
ויראו כג' יסכת תשובה
בכלה קוזאום
כל ישראל ישב בפקודת
ויקרא כג' מ'...
... פטוח אל מלוניה
תשבור יוקם ולילון
בכלה תמיים טהורה
את משמרתך וללא
חנומו ינו בך צדקה'!
ויראו כה' יסכת תשובה

גלוון הש"ם

מוספֵך רישׁוּי
אמר קרא ביום ואפיקול
נשbeta. מדלן כתיבת
יללען, לרשות מהל צכל
טס שאוו רילען למלא
(שורות בלא...)

הרב שמצחו לדורות ואל מדבר סמך קם קיון רבי יומן בן כלאי שיסוי מוקדם
למיינישס קדמיס היל ראי נטעל גמורי וכיוון דסוח
סוח לולען יהוד ורומה נגבורין יומר מוטב
הראשון מלמד שאינו רוחח אלא ובפ' גיד סמסק פוןין ד' ווימניין דהמלח ס' נרכות דלהיינן נעל
סקונה סמלוך לרבות מה קגיס לן רח' גלילא דמיאי' מעמל סוח מלעיגין נמי' נמי' נמי' נמי'